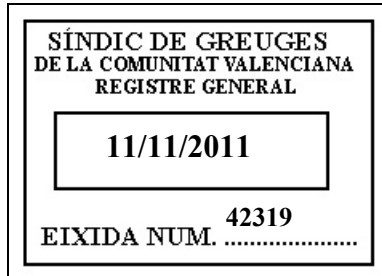

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Diputació Provincial d'Alacant
Il·lma. Sra. Presidenta
Av. de l'Estació, 6
ALACANT - 03005 (Alacant)

=====
Ref. queixa núm. 1109630
=====

Il·lma. Sra.:

Hem rebut en esta institució un escrit signat pel Sr. (...) i altres, que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment manifestaven els fets i les consideracions següents:

- Que *“la Diputació d’Alacant al Festival d’Estiu Lucentum no ha programat cap espectacle en Valencià, i a més, el cartell publicitari de l’esdeveniment també hi figura exclusivament en castellà”*
- Que *“la Llei d’Ús del Valencià dictamina en el seu article segon que el valencià es la llengua pròpia de la Generalitat i també de les administracions i corporacions municipals, així com de les empreses públiques que hi depenen.”*
- Que *“l’Ordre d’1 de desembre de 1993 sobre l’ús de les llengües oficials en la retolació dels servicis públics en l’àmbit territorial del País Valencià estableix que el criteri general d’ús de les llengües oficials a la Comunitat Valenciana en la senyalització de vies i servicis públics haurà d’atendre al predomini lingüístic establert en el títol cinqué de la Llei d’ús i ensenyament del valencià”*
- Que *“en l’art. 2 assenyala que per mandat legal es requerisca la senyalització en les dues llengües, es donarà prioritat a una llengua o a l’altra segons el predomini lingüístic del territori en que s’ubique el senyal.”*

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li'n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada.

A fi de contrastar les al·legacions formulades pels interessats, li vam demanar que, en el termini màxim de 15 dies, ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de la Diputació Provincial d'Alacant donava compte del següent:

<<en primer lloc, li remet un exemplar dels cartells a què es refereix, i li comunique que els Serveis Tècnics corresponents procediran a solucionar-ne els defectes de material, mitjançant la revisió i la rectificació posterior, cosa que implica una despesa econòmica sensible, que haurà de fer front, però, amb les disponibilitats pressupostaries de la hisenda provincial.

Pel que fa a que la Diputació d'Alacant al Festival d'Estiu Lucentum no ha programat cap espectacle en valencià he de manifestar que aquesta Diputació te consignades al seu pressupost una partida específica per a la realització d'activitats culturals de foment del valencià i normalització lingüística, que du a terme any darrere any en altres dates diferents a les del Festival d'Estiu Lucentum.>>

Del contingut de l'informe, li donarem trasllat a l'autor de la queixa, per a que si ho considerava oportú, presentase escrit d'al·legacions, sense que conste cap entrada en el sentit indicat.

Una vegada conculsa la tramitació ordinària de la queixa, resollem l'expedient amb les dades que hi consten, per la qual cosa li demane que considere els arguments que li expose tot seguit i que constitueixen els fonaments del suggeriment amb què concloem:

En primer lloc, hem de dir que esta institució és conscient de l'esforç econòmic que comporta configurar pàgines web oficials, emetre impresos, fullets i publicitat institucional, programació esdeveniments, etc. en les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana, i que, de vegades, esta actuació és endarrerida davant necessitats més urgents com ara els servicis socials, la dependència, els menors, els ancians, l'educació o petites infraestructures.

No obstant això anterior, el Síndic de Greuges, alt comissionat dels drets fonamentals dels valencians, recollits en el títol I de la Constitució espanyola i en el títol II de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, no pot deixar de fer una reflexió sobre l'adequat respecte als drets lingüístics dels ciutadans i la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

Com vosté sap, la Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat Valenciana i, especialment, la recuperació del valencià, definit com “*llengua històrica i pròpia del nostre poble*”, i d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució Espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

Esta necessitat de potenciar la presència lingüística del valencià en l'àmbit de la nostra Comunitat i, especialment, en la vida social i oficial dels valencians, determina que el Govern valencià es trobe autoritzat per a dissenyar polítiques directament encaminades a fomentar l'ús del valencià, per això la posada en pràctica d'estratègies normalitzadores, qualificables com el normal desenvolupament de les previsions contingudes en la Constitució espanyola, que considera la riquesa de les distintes modalitats lingüístiques d'Espanya com a patrimoni cultural objecte d'especial respecte i protecció, i en l'Estatut d'Autonomia i la Llei d'ús i ensenyament del valencià, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística.

En particular, este dret a la no-discriminació per motius lingüístics apareix expressament consagrat en el paràgraf tercer de l'article 7.e del nostre Estatut d'autonomia (“*ningú no podrà ser discriminat per raó de la seua llengua*”).

En efecte, el disseny de polítiques de normalització lingüística, autoritzades i plenament legals d'acord amb la normativa vigent, atesa la necessitat existent de recuperar el patrimoni lingüístic dels valencians de la situació de desigualtat en la qual es troba immers davant el castellà, troba com a límit lògic els drets reconeguts constitucionalment, estatutàriament i legalment als ciutadans d'esta comunitat. En definitiva, la normalització lingüística no pot aconseguir-se ni ha de fer-ho sobre la base de la infracció de les disposicions vigents.

Per tot això, l'Administració pública ha de trobar, a l'hora d'elaborar les necessàries polítiques de normalització lingüística, el punt de just equilibri entre les necessitats de fomentar i potenciar l'ús social i oficial del valencià, i retornar-lo a una situació d'igualtat amb el castellà, i els drets lingüístics reconeguts a tots els valencians, siga quina siga la seua realitat idiomàtica.

De conformitat amb tot el que hem dit més amunt, i amb l'art. 29 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, reguladora d'esta institució, **SUGGERIM** a la Diputació Provincial d'Alacant que, en casos com el que ens ocupa, adopte totes les mesures que siguen necessàries per garantir, en tot cas, el respecte dels drets lingüístics dels valencians, de conformitat amb la cooficialitat lingüística instaurada a la Comunitat Valenciana, de manera que ningú puga ser discriminat.

Així mateix, d'acord amb la normativa citada, li agraïm que ens remeta, en el termini de quinze dies, el preceptiu informe en què ens manifeste si accepta el suggeriment que fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-lo.

En transcórrer el termini d'una setmana, al qual es fa referència en el paràgraf anterior, esta resolució serà inclosa en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana